

„Szedjük össze Magunkat!”

„Szedjük össze Magunkat!”

Helyzetelemző felmérés a Regensburgban és környékén élő magyarokról

Készítette: Herczeg Attila

2017.

1. Bevezető

A tanulmány elkészültét személyes és szakmai okok idézték elő. Szakmainak nevezhető az a belső késztetés, ami valószínűleg az egykori művelődésszervező és/vagy társadalomtudományi beállítottságomból fakad. Személyes oknak pedig az a megváltozott élethelyzet, miszerint jómagam is a „célcsoport” tagjává váltam immáron több mint 2 éve. Az eltelt időszakban számos problémát és megoldásra váró feladatot láttam. Jelen írásban próbálom az okokat felderíteni és keresni a megoldásukat. Nem világmegváltásról és nem a helyi magyar közösség viselkedésének azonnali megváltoztatásáról beszélek, inkább olyan mindennapi helyzetek feltárására törekszek, melyek végiggondolása már maga is változást indukál az egyénben. A tanulmány célja: az állapotfelmérés, helyzetelemzés és javaslat a közeljövőre.

2. Előzmények

2014 év végén költöztem ki Németországba, azon belül Regensburg közelébe. A munka mellett egyre több időm és energiám volt, hogy megfigyeljem, hogyan kommunikálnak egymással a Magyarországról érkezettek, milyen problémáik vannak, egyáltalán milyen viszonyban állnak egymással. Már a kiköltözés előtt próbáltam tájékozódni a kinti lehetőségekről, veszélyekről, a külföldi életről. Napjainkban ennek az egyik legegyszerűbb módja a különböző közösségi oldalakon található helyi csoportokhoz való csatlakozás. Én a *facebook-on* csatlakoztam több, regensburgi kötődésű magyar csoporthoz. Bár az elején valóban találtam hasznos információkat a csoportokban, később sajnos egyre irrelevánsabb lett a csoporttagságom, inkább már csak külső szemlélőként tekintek a beszélgetésekre.

3. Kérdőív

Decemberben közzétettem egy kérdőívet a facebookon, mely segítségével szerettem volna egy kicsit jobban belelátni az itt élők mindennapjaiba, gondolataiba, lehetőségeibe, hiányérzeteibe. A következőkben ennek rövid – szubjektív – elemzését mutatom be. A szubjektivitás csak annyiban fog teret nyerni, hogy milyen szempontok alapján vizsgálom a megkérdezetteket, nem pedig statisztikailag kanyarítom úgy a számokat, ahogy én szeretném.

Fontos kiemelni, hogy a felmérés nem volt reprezentatív, tehát az alább bemutatott számok nem tükrözik a ténylegesen itt élők életkori (hiszen pl. egy 18 év alatti sem töltötte ki a kérdőívet, holott én ismerek 3-4 főt is), szakmai és egyéb összetételét, maximum irányadók lehetnek általános dolgokban.

Kezdjük pár általános adattal, ami a felmérés gerincét adta:

A kérdőívet 2016 novemberében, 4 héten keresztül lehetett kitölteni, ez idő alatt 63-an vettek részt a felmérésben.

- **Életkor:** A felmérés alapján a legtöbben a 23-40 közötti korosztályból vannak jelen, összesen 59%, de szép számmal akadnak 50-60 közöttiek (17%), és 40-50 közöttiek is (14%).

- **Nyelvtudás:** A külföldi élet egyik alapfeltétele a nyelvtudás. Mégis sokszor találkozunk ilyen és ehhez hasonló bejegyzésekkel a közösségi médiában: „Sziaztok, nyelvtudás nélkül keresek munkát”, vagy „Most tanulom a nyelvet, tud-e valaki munkát”? Úgy gondolom, nem érdemes biztos alap-nyelvtudás nélkül elindulni külföldre, talán csak nyaralni. Rengeteg kellemetlen meglepetéstől óvja meg magát, ha legalább alapszinten beszéli az adott ország nyelvét. De nézzük, hogy gondolják a kérdőívet kitöltők. Több válaszlehetőség is adott volt, és persze mindenkinek a saját önkritikájára volt bízva, hogy hova is helyezi el a nyelvtudását. Szám szerint: 1 fő(!) jelezte, hogy nincs nyelvtudása, 6-6%, hogy alap nyelvtudással rendelkezik, illetve akik anyanyelvi szinten beszélnek a németet. Ugyanannyian helyezték nyelvtudásukat közép szintűre, valamint biztos alapszintűre azzal kiegészítve, hogy bármikor meg is tudnak szólalni az adott nyelven (23-23%). A válaszadók 13%-a rendelkezik szakmai középfokú nyelvtudással, és minden 10. felsőfokú nyelvismerettel.

- Érdekes, hogy 18% több nyelven is beszél – bár arra nem tér ki a felmérés, hogy ez valamelyik másik nagy európai nyelv egyike, vagy esetleg a származási országának a hivatalos nyelve (pl. román, szerb, szlovák, horvát, stb.).

- **Végzettség:** A nyelvtudás mellett talán ez a másik legfontosabb kérdés a külföldi munkavállalás kapcsán. Milyen végzettséggel rendelkezünk, el tudunk-e helyezkedni a szakmánkban, egyáltalán elismerik-e a szakmánkat. Három kérdést tettem fel a kérdőívben a témában, melyek azt vizsgálták, mi a foglalkozása a válaszadóknak, sikerült-e a szakmán belül elhelyezkedniük, illetve mi a legmagasabb iskolai végzettségük. Itt csak pár kiemelkedő adatot

jegyoznék meg, hiszen annyira megoszlottak a válaszok. A válaszadók majdnem fele (48%) képzettséget nem igénylő munkát végez, és a negyedük (26%) rendelkezik a végzettségének megfelelő állással. Ijesztő adat lehet a hazai kutatóknak, hogy a felmérés alapján 45% rendelkezik felsőfokú végzettséggel (felsőfokú szakmai végzettséggel, főiskolai-, egyetemi oklevéllel, illetve doktori fokozattal), és 42% szakmai középfokú végzettséggel. A foglalkozások tekintetében volt – természetesen – a legnagyobb a megoszlás: a logisztika és szállítmányozás területén dolgoznak a legtöbben (32%), valamint a gépgyártás és a takarítás (19-19%) tartoznak még a legnépszerűbb munkakörök közé.

- **Munkaidő-kereset:** ez a két téma, természetesen összefügg. Kicsit félve tettem fel a „kereset”-kérdést, hiszen engem is nagyon zavar, amikor erről faggatnak. Pláne, hogy azt sose kérdezik meg, hogy mi mennyibe is kerül. De mivel ez egy anonim felmérés, gondoltam, talán páran mégis megadják az adatot, és azért lássuk be, igenis fontos adatról van szó, ha egy ilyen felmérést készítünk.

Úgy gondolom, nagyon örvendetes, hogy a megkérdezettek 85%-a rendelkezik legalább havi 100 órás foglalkoztatottsággal (57% teljes állás, 28% részmunkaidő), és ezzel együtt 64% havi nettó bevétele 1000-2000€ között mozog. 26% jelezte, hogy nem kívánja megadni a havi jövedelmét, ez még így is sokkal alacsonyabb szám, mint amire a kérdés feltevésekor számítottam.

- **Együttélés:** a munka és a kereset mellett szintén fontos – különösen a komfortérzet és a biztonság miatt - , hogy kivel is élünk együtt. Sokan keresnek olyan munkát, ahol szállást is biztosít a munkáltató – elsősorban szállodákban és munkaerőközvetítőknél jellemző -, azonban sokan érkeznek ismerősökön keresztül, ismerősökhöz. Hatalmas segítség, amikor valakit támogatnak – akár néhány heti, vagy havi elszállásolással ismerősök. Természetesen mindenki törekszik arra, hogy mielőbb saját lábra álljon és saját lakást tudjon bérelni. (A kérdőívben nem szerepelt olyan lehetőség, hogy kint vásárolt/épített saját házban vagy lakásban, mert tapasztalataim alapján ez nem lett volna releváns kérdés.) A válaszadók 68%-a párkapcsolatban él, férj-feleség, barát-barátnő teszi kellemesebbé a mindennapokat. Sajnos a kérdőívből kimaradt, hogy ez egyszerre való költözést jelentett-e vagy a két fél költözése között időbeli

eltérés volt. Jelentős számban vannak, akik jelenleg is egyedül élnek (24%) és egy későbbi kutatást igényel, hogy tervezik-e a társuk költöztetését.

- **Hazaút, hosszútávú tervek:** akármennyire is szeretünk – vagy nem szeretünk – itt élni, bizonyos időközönként hazalátogatunk, mindenki (1 fő jelezte, hogy szinte soha). A hagyományok és a szokások mindenkiben erősen élnek, hiszen 31% válaszolta, hogy az ünnepekre utazik haza és kicsit többen vannak, akik csak félévente (38%). Egyötödünk (21%) havi rendszerességgel látogat Magyarországra és mindössze minden tizedik (11%) társunk él úgy, hogy néha gondol egyet és hazaugrik. Ezzel együtt a külföldi életet sokkal kevésbé tervezik tudatosan. Meglepő módon a válaszadók majdnem fele(!), 48%-ának nincsenek konkrét időbeli terveik, „majd alakul”. Csak kicsit több, mint 1/3-nyian (37%) jelezték, hogy 5 év múlva is itt szeretnének élni és mindössze 5% az, akik max. 2 évig szeretnének maradni.

- **Indulás, segítség:** Egy gondolat erejéig már érintettük a témát – költözés, lakhatás - , mégis érdekes lehet, hogy kinek mire volt/lett volna szüksége, valamint mi hogyan is állunk a hozzánk segítségért fordulókhöz. Ezeknél a kérdéseknél több választ is meg lehetett jelölni, így nem szabad meglepődni, ha több, mint 100% jön ki.

Mindenkiben élénken él még az indulás okozta sok nehézség és alapvetően szívesen segítünk másokon. Legalábbis a számok ezt mutatják. 40%-unk rendszeresen segít másokon, 37% áll készségesen rendelkezésre az indulásnál, beilleszkedésnél. A nehezen megszerzett munkát ritkán szeretjük megosztani másokkal – 16% segít a munkakeresésben. 11% jelentette határozottan ki, hogy nem hajlandó segíteni, 9% csak olyan magyaroknak, akik már amúgy is kint élnek és szintén 11%, aki az utazásban segít, ha lehetősége van rá. Ez persze kettős, hiszen az utaztatásban nem csak a segítség szándéka merülhet fel, hanem a hazaút költségeinek csökkentése is. Érdekes ugyanakkor, hogy mennyi mindenben lett volna szükségünk nekünk az induláskor: csak hogy a legfontosabbakat említsem: lakhatás (35%), nyelvtanulás (33%), jogi alapismeretek, adózás (29%), emberi kapcsolat, ismerkedés (27%), munkakeresés (24%). Persze, ha fordítva nézzük, akkor 76%-nak nem volt szüksége segítségre a munkakeresésben, 65%-ban nem volt szükségünk lakhatási segítségre, és 67%-nak nem volt szüksége nyelvi segítségre.

A „Mit tennél másként, ha most költöznél ki?” kérdésre alapvetően kétféle válasz érkezett: 1. semmit, valamint, hogy a nyelvet sokkal jobban megtanulná. Megemlítették még, hogy nem keveredne olyan magyarok közé, akik csak érdek miatt keresik a társaságot, valamint a munkakeresés során jobban ügyelne a részletekre – apróbetűs rész, előrelépési lehetőség, stb.

Röviden ennyi lett volna a demográfiai elemzése a kérdőívnek, hogy kik is vannak itt, mit csinálnak, milyen terveik vannak a jövőre nézve. Összességében elmondható, hogy legalább annyira színes ez a kép, mint amennyire valójában változatosak vagyunk mi, magyarok. Sokan jöttünk, sokfélék, és sok mindent szeretnénk. A céljaihoz vezető utat mindenki másként képzelel el, de vannak közös pontok, melyektől soha nem fogunk elszakadni. Éppen ezért a kérdőív a továbbiakban azt vizsgálta, hogy a mindennapok hogyan telnek, milyen programokon vesznek vagy vennének részt az ittélők, a bevételeik milyen hányadát költik kikapcsolódásra, illetve hogy milyen hiányérzeteik vannak.

- **Kikapcsolódás, szórakozás:** Ritka, hogy valaki minden hétvégét buliban tölt. Ezen nem is lepődünk talán meg. De hogy 23%-a a válaszadóknak soha nem jár szórakozni, és a további 35% is csak esetlegesen, ez már azt jelenti, hogy több, mint a kint élők fele nem, vagy csak nagyon ritkán tud, akar kikapcsolódni. Beszédes adat az is, hogy mi számít szórakozásnak, hogyan is tudunk kicsit kikapcsolni. Kissé meglepő módon a legtöbben a természetet jelölték meg: túrázás, horgászás, piknik, stb., és második helyen szerepelnek az ismerősök. Ami még említésre méltó, hogy ugyanannyian járnak kikapcsolódásként kávézóba, étterembe, mint pl. discoba, és éppen hogy kevesebben veszik hétvégente az irányt a plázákba, bevásárlóközpontokba. Ha pozitívan szeretnénk a válaszokat nézni, akkor azt mondhatnánk, örömteli, hogy a természetbe járunk kikapcsolódni és a társas érintkezéseinket helyezzük előtérbe, ám a következő kérdés után már más megvilágításba kerül(het) az így kapott eredmény. Nézzük a szórakozásra költött pénz mennyiségét.

Nincs nagy különbség a válaszadók mostani költségei és esetleges jövőbeni, kimondottan magyarok számára összehozott programokon való kiadásai között. Jelenleg a felmérésben résztvevők több, mint a fele (58%) költ maximum 50€-t havonta szórakozásra, kikapcsolódásra, további 23% pedig 100€-ban határozta meg a maximum összeget. Érdekes lenne egy olyan

felméréssel összevetni ezt, hogy a Magyarországon élők fizetésük hány %-t költik szórakozásra, kikapcsolódásra – ez a felmérés alapján itt 5% körül van. És ha az igényeket, lehetőségeket vizsgáljuk, akkor se jutunk sokkal előrébb, hiszen kimondottan magyar programokra is maximum 50€-t havonta a válaszolók 69%-a költene (illetve 6%, csak ingyenes programokon venne részt). További 15% lenne, aki képes és hajlandó is lenne 100€-t költeni magyar programokra havonta.

Ebből elég világosan látszik, hogy nem is igazából a magyar programok hiánya okozza a közösség kialakulását, hanem elsősorban anyagi okai vannak. Tyúk vagy a tojás? A pénz vagy az igény? Azért járunk inkább a természetbe és a barátainkhoz, mert az „ingyen” van, vagy azért nincs igényünk a költségesre, mert az ismerősökben és a környező természetben mindent megtalálunk, ami a felfrissüléshez, kikapcsolódáshoz szükséges? A válaszon – akinek van kedve – gondolkodjon el.

- **Közösségi tér:** Feltettem egy egyszerű kérdést, hogy mennyire éreznék fontosnak az itt lakó magyarok egy állandó közösségi tér létrehozását. Persze ez nem volt ennél jobban leszűkítve, hogy egy „Alte Mälzerei”-hoz hasonló kultúrcentrum lenne-e, avagy csak egy 15m²-s kis klubhelyiség, tehát mindenkinek a saját fantáziájára volt bízva, mit is gondol bele. Pozitívnak érzem, hogy senki nem gondolta úgy, hogy nem lenne jó ötlet, de ugyanakkor legalább ekkora problémának érzem a közönyt, hiszen 30%-nyian mondták azt, hogy nem érdekli őket. Ez persze visszautalhat az írás elején felhozott kettősségre és csak azokat nem érdekli, akik egy bizonyos céllal érkeztek Regensburgba – sok munka, minimális pénzköltés, gyors pénzszerzés. A felmérés kezdete óta időközben alakult egy csoport az egyik közösségi oldalon (Regensburgi Irodalmi Kiskávézó), mely valószínűleg a 70% igényeit fogalmazza meg, állandó, legalábbis rendszeres saját szervezésű kulturális, művészeti programok szervezésével. Az igények természetesen ezen kívül is jelentkeznek, még hozzá elég vegyesen. Gyorsan szögezzük le, hogy a válaszadók 8%-a nem akar részt venni semmilyen programon. Legalább őszintén válaszoltak. Velük ellentétben 46% szeretne kötetlen beszélgetős esteket, és 44% magyar bulit. Úgy gondolom 50-60 km-es körzeten belül mostanában már elég sok magyar szervezésű, és/vagy hangulatú buli található (Ergolding, Neutraubling, Vereinaststätte Regensburg, Hexenagger, de Münchenben és Nürnbergben is vannak rendszeresen), így akik erre vágnak, találhatnak kedvükre valót. A kultúra, a magyar szó, és az értelmes beszélgetések is sokak számára nyújta(ná)nak felüdülést: vegyes kultúrestek (35%), sportprogramok (33%),

és hagyományőrzés, magyar ünnepek (31%) iránt is komoly „kereslet” mutatkozik. A válaszadók közel negyede lenne fogékony közös meccsnézésre (29%), családi programokra (25%) és legalább ekkora érdeklődés lenne a kinti életéről szóló tájékoztató estekre (25%).

Kötetlen válaszadási lehetőség is kapcsolódott ehhez a témakörhöz, ahol mindenki saját szavaival mondhatta el, mire is lenne igénye. Nem sorolnám fel az összes ötletet, inkább csak azokat, melyek többször is megjelentek, illetve pár érdekességet: Többen jelezték szintén a kölcsönös segítséget, a közös programok szervezését, közös kikapcsolódást: itt felmerült kötetlen beszélgetés és activity is; és természetesen sokan látnának szívesen – enyhe képzavarral – magyar ízeket. Ez amúgy a kérdőív több részében is előkerül problémaforrásként, nem elsősorban magyar étteremmel kapcsolatban, hanem az alapvető magyar élelmiszerekkel kapcsolatban, ahogy valaki fogalmazott: „nem csak a Pick szalámira gondolok”

Külön ki kell emelni, hogy sokan megemlítik a magyar csoporton belüli nézeteltéréseket, az „otthonról hozott” mentalitást, valamint hogy éppen ezért nem is keresik sokan más magyarok társaságát. Néhány példa: „nagy a széthúzás”; „magyar magyarnak a farkasa”, „a külföldi magyarok csak érdekbarátságot kötnek”, „a legtöbb kint élő magyar köpköd a másokra”. Nos, úgy gondolom, hogy a problémák feltárása lehet az első lépés azok megoldására.

4. Mit és hogyan?

Szintén a kikapcsolódáshoz, szórakozáshoz, a közösségi élethez kapcsolódott az egyik legprovokatívabb kérdés, melyben a válaszadóktól szerettem volna megtudni, ők mit gondolnak, miért nem alakult még ki igazi közösség a környéken, és egyben kértem is, hogy tegyenek javaslatot a helyzet változtatására. Itt is két jól elkülöníthető csoportot alkottak a válaszadók. Az egyik fele letudta annyival, hogy „nincs válasz”, „sehogy”, ismét előkerült a magyarok egymással szembeni negatív viselkedése, az összetartás hiánya, valamint, hogy az „emberek főleg a melós osztályból származnak, egyszerűen csórók”. És szerencsére voltak, akik kicsit bővebben fogalmaztak, néhányan ötletekkel álltak elő, sőt még felajánlások is érkeztek programokra, pl. ökumenikus bibliakör koordinálására, kirándulások szervezésére, és persze olyanra is akadt példa, aki szívesen segít – idő függvényében – szinte bármilyen közösségi program szervezésében. De még mindezekkel együtt is, sajnos elég negatívan látják a kérdőív kitöltői magyar társaikat, és úgy általában a környéken élő magyar-társadalmat.

5. Összegzés

Nagy várakozással és még több félelemmel vág bele mindenki a külföldi életbe. Legtöbbünket – még mindig – a magasabb fizetések mellett egyre inkább motivál az otthoni közegből való kiszakadás lehetősége, valamint hogy valamelyik családtagunk már kint él. Mindannyian hozunk magunkkal valamit otthonról. Ez a rögtönzött felmérés arról szeretett volna egy kis áttekintést adni, hogy mit is hoztunk magunkkal. Általánosságban elmondható, hogy hatalmas adag csalódottságot és elkeseredettséget. Mindegyik fakadhat abból, hogy a kiköltözők túlnyomó többsége nem „önszántából” és „saját akaratából”, hanem valamilyen külső kényszerítő esemény hatására volt kénytelen elhagyni Magyarországot. Munkanélküliség, hitel(ek), életkörülmények, szakmai és anyagi előrelépési lehetőség, általános kiábrándultság. Csak kevesekben van/volt belső készlet a váltásra, így kevesen is érzik úgy, hogy hosszútávon szeretnének maradni – nem keverendő össze azokkal, akik „nem tudják”, meddig maradnak. A felmérésből kiderült az is, hogy ugyan szeretünk segíteni másokon, de csak egy bizonyos pontig: amíg valamilyen területen nem jár előttünk a másik, az „új” (lakás, fizetés, munka minősége, autó, stb.). A társas kapcsolataink nagy része kimerül a munkahelyi kapcsolatokban – akár magyar, akár német, vagy egyéb nemzetiségű emberekkel érintkezzünk. Ez együtt jár azzal is, hogy esetleges munkahelyváltás során ezek a kapcsolatok is csökkennek, adott esetben megszűnnek. Külföldön sokkal nagyobb szükség van az összefogásra, hiszen egy idegen országban, egy idegen környezetben elesettnek, kívülállónak, idegennek érezzük magunkat – sokszor még évek múltán is. A felmérés kapcsán próbáltam megfigyelni más nemzetiségeket, hogy ők hogyan és miként oldják ezt meg. Nos, el kell mondjam, a „balkáni” országok állampolgárai is bőven előttünk járnak: szerb futball klub (Regensburg); román baráti kör (Ingolstadt); Opatija – horvát étterem (Regensburg); hogy csak néhány példát említek. Valamiért csak a magyar érdekltségű csoportosulások, vállalkozások, éttermek, (sport)klubok hiányoznak.

Az okok egyértelműen kirajzolódnak a felmérésből és talán legjobban az egyik válaszadó fogalmazta meg az általános vélekedést: „ **hogy utánunk hozzák, ami miatt elmentünk?**”

Az is tisztán látszik ugyanakkor, hogy lenne igény a jobbra. Lenne igény arra, hogy igenis, ami jó volt otthon, azt „hozzák utánunk”. Az ízeket, a nyelvet, a zenét, a segítőkészséget. Gondoljunk csak bele abba az egyszerű helyzetbe, hogy ha létrehoznánk egy helyet, ahol bárki bármiről beszélgethet, kivéve két dolgot: politika és a fizetések. Valószínűleg minden komolyabb vitát meg is előznénk – más kérdés, hogy miről is beszélgetnénk akkor... Az

anyagiak miatt költözünk el, és az anyagiak teszik ugyanúgy tönkre a kinti éltünket, mint az otthonit.

6. Jövőbeli elképzelések

Szeretném pozitívan zárni a felmérést, ezért bátorkodom egy ötlet-kezdeménnyel előállni, egy mintával hozzájárulni ahhoz, hogy lassan elinduljon valami. Inkább gondolatébresztőnek szánom, és talán továbbgondolásra alkalmas javaslatnak, amiről remélem, a közeljövőben több fórumon is fogunk majd beszélgetni.

Úgy gondolom, először is – sajnos – meg kell különböztetni azokat a személyeket, akik kimondottan olyan céllal érkeztek, hogy 1-2 éves kinn tartózkodásuk segítségével alapozzák meg későbbi magyarországi létüket; illetve akik hosszabb távra terveznek, esetleg a családot is hozták magukkal, netán itt tervezik a családalapítást – és majd csak 20-30 év múlva szerepel tevek között a hazaköltözés. Hogy miért is kell szerintem különválasztani a két csoportot? Nagyon egyszerű: teljesen más viselkedésmintákat követnek, másként használják fel idejüket és pénzüket, teljesen más motivációk mentén élik mindennapjaikat. Míg az első csoport fő célja, hogy mielőbb elérjenek egy bizonyos összeget – ami lehet az otthoni cégalapítás induló tőkéje, vagy éppen a meglévő ingatlan-, autó- vagy diákhitel visszafizetésének fedezete; addig a másik csoport keresi a lehetőségeket, ismeretségeket, programokat, amelyekkel otthonosabbá teszik mindennapjaikat. Míg az első csoport nem szívesen vesz részt „fizetős” programokon, hogy mielőbb elérje céljait; addig a másik csoportnak nem okoz gondot egy állatkerti látogatás, a „Dult”-on a 9€-s sör, vagy éppen egy spanyolországi nyaralás. Persze az első csoportnak sem okozna gondot, csak más a motivációs-hierarchia.

Ezért az „élhetőbb közösségért”, megoldási javaslattal azok számára szeretnék élni, akik főként a második csoportba tartoznak, kiemelve, hogy nagyon jó lenne, ha minél többen csatlakoznának az első csoportból is!

7. Magyar Közösségi Tér

- összefogó szervezet, egyesület
- legalább 5-8 aktív szervező, segítő
- szakspecifikus és főleg kapcsolati tőkével rendelkező emberek felkutatása

- honlap, közösségi megjelenés, egységes arculat
- állandó tér, ahol mindent meg lehet szervezni, és ahova rendezvényeken kívül is össze tudnak spontán gyűlni a magyarok
- finanszírozás – ha hosszútávú működésben gondolkodunk
  - önfenntartás-segítő források felkutatása
  - pályázatok,
  - támogatások,
  - önkéntesek
  - jegybevételek
- éves jelentés elkészítése a magyarok helyzetéről
- Pozitív magyarság-kép kialakítása az itt élő magyarokban, majd közeledés a helyi szervezetek felé

Rendszeres sport- és kultúresemények:

- aktív segítség sport-szakosztályok létrehozásához:
  - magyar labdarúgó csapat (igény esetén kis-, és nagypályás)
  - magyar női labdarúgó csapat (igény esetén kis-, és nagypályás)
  - pókerklub,
  - darts,
  - stb.
- társasjáték nagyoknak, PS4 vagy Xbox verseny
- 2 havonta 1-1 koncert, vagy buli
- 2 havonta 1-1 híres, ismert, de legalábbis hasznos ember meghívása, moderált beszélgetés, és közönségkérdések
- évente 1 állásbörze
- Könyv-, olvasóklub
- Baba-mama klub
- álláskereső-klub – trénerrel, életrajzírás, motivációs levél írás, tapasztalatcsere (heti 1-2 óra)
- Nyelvtanfolyam (5-8 fős csoportokban)

Éves programterv összeállítása, hogy mindenki előre tudjon tervezni.

„Szedjük össze Magunkat!”

Köszönöm a türelmet, hogy végigolvasta!
Remélem sikerült pár gondolatot elindítanom.

A dokumentummal kapcsolatos észrevételeket, megjegyzéseket a regensburgimagyarok@gmail.com címre várjuk. Kérünk mindenkit, mellőzze az értelmetlen, ócsárló hozzászólásokat, mert azonnal törölve lesznek. A Dokumentum egészének, vagy egyes részeinek felhasználására csak előzetes írásbeli hozzájárulás esetén van lehetőség, egyéb esetben jogi úton egyeztetünk.